

at have gjort. Da han afgav sit Erklæring til Forespørgeren i Landstinget, var han paa ingen Maade saaledes enig med sig selv om dette Spørgsmaal, som han nu troer, at han har været. Et Medlem af Landstinget havde nemlig opfattet den høitærede Ministers Udtalelse, som om denne havde meent, at der, hvis man vilde give Erstatning, kun kunde være Tale om at hve den paa den Maade, at Byrden blev fordeelt paa Hartkornet, men der- til bemærkede den høitærede Indenrigsminister: „Jeg maa bede dette berigtiget der- hen, at jeg sagde, at det maatte være et Spørgsmaal, der vilde komme under Overbe- else, om man skulde ønske Byrden ligelig for- deelt paa samtlige Egtpligtige i Landet, eller søge den mulige Godtgjørelse udbredt af den almin- delige Statskasse“. Det var accurat det Samme, den høitærede Minister tidligere havde svaret Forespørgeren, og han stod altsaa dengang ganske ubestemt, med Hensyn til hvilken af disse to Veie han maatte ansee for den Rette. — Den høitærede Minister har meent, at jeg havde overhørt, at han i sit tidligere Foredrag havde udtalt, at han havde et Lovforslag særbdigt; nei, det overhørte jeg ikke, men dette var mig uden Betydning, naar han havde saamange Grunde til ikke at forelægge det, thi det er mig ikke af stor Vigtighed, om et Lovforslag er særbdigt, naar Ministeren ikke er tilfunds at forelægge det. Imidlertid glæder det mig sær- deles at høre, at den høitærede Minister ogsaa i denne Sag er tilbøielig til at inddelkomme Rigsdagen, og for at prøve, om Stemningen i Folkethinget er saaledes, som jeg venter, den er, har jeg tilladt mig at indlevere et Forslag til en motiveret Dagsorden til den høitærede Formand.

Formanden: Den ærede Forespørger har tilstillet mig et Forslag til en motiveret Dagsorden, der lyder saaledes:

„J Forventning af, at den høitærede In- denrigsminister vil forelægge Rigsdagen et Lovforslag til Erstatning for de under sidste

Krig til den danske Hær ydede Egtgjørslser, gaaer Thinget over til Dagsordenen.“

Jeg veed ikke, om den ærede Forslagsstiller ønsker Ordet for at motivere sit Forslag.

N. Jensen: Jeg skal paa dette Trin af Forhandlingerne, og da Tiden er saa lang fremskyttet, ikke udtale mig videre, idet jeg troer, at Forslaget er tilstrækkeligt motiveret ved, hvad der allerede er udtalt her idag.

J. Jørgensen: Jeg skulde meget an- befale det høie Thing at vedtage den foreslaaede Dagsorden, ikke saa meget paa Grund af Summens Størrelse, som der allerede er ud- talt, men hovedsagelig paa Grund af den ulige Fordeling, der har fundet Sted. Jeg skal navnlig fremhæve, at det, der har vakt saamegen Misfornøielse mellem Folk, netop er den ulige Fordeling, der har fundet Sted; jeg vil ikke tale om Fordelingen mellem de enkelte Amter, naar det var fordeelt amtsviis, eller endogsaa mellem de enkelte Sogne. Men Sagen er, at der er Tilfælde, hvor den ene af to Naboer har maattet sende en Vogn som f. Ex. fra Veile op til Mors, og som har været borte flere Uger med Heste og Vogn, men ikke har faaet nogen Erstatning, hvormod den Anden, der har kjørt ligesaa meget for Thydskerne, har faaet, om ikke fuldstændig Erstatning, saa dog den Erstatning, som man er bleven enig om her. Naar den høitærede Minister httrede, at det Vederlag, der vilde kunne gives, umulig kunde tilfredsstille Folk, saa er det ikke Til- fældet. Om end en Mand ogsaa har lidt meget, og har maattet bruge Heste og Vogn meget, saa vil han dog, naar han fik Erstat- ning i Lighed med, hvad hans Naboer og mange Andre have faaet, finde sig tilfredsstillt, thi det er, som sagt, især Ulligheden, der har vakt Misfornøielse. Jeg skal derfor meget anbefale det indleverede Forslag til en Dags- orden.

Formanden: Maa jeg spørge om der er flere, som ønske Ordet?